Ao. 1858. **No. 6.**

Donderdag **14 Januarij.**

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 11 Januarij 1858.

Bij Gouvernements-resolutie dd. 9 dezer maand No. 7, is:

1o. Bevorderd tot Brandmeester de Onderbrandmeester D. J. van Praag.

2o. Benoemd tot Onderbrandmeesters C. M. Polak, J. F. Zeegelaar, H. C. le Grand en M. Benjamins.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. van EMDEN.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 13 Januarij 1858.

Bij Gouvernements-resolutie dd. 11 dezer maand No. 5 is aan George Williams Spong vergund, om met weglating van den letter S achter zijnen voornaam Williams, zich alzoo voortaan te blijven noemen:

George William Spong.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. van EMDEN.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 13 Januarij 1858.

Bij Gouvernements-resolutie, dd. 11 dezer maand No. 7, is de heer E. Kölle benoemd geworden tot plaatsvervangend lid van de Commissie van inschrijving en vrijstelling voor- en van de Schutterij en van die tot quotisatie over het jaar 1858.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. van EMDEN.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 13 Januarij 1858.

(844) Alzoo Frederich Theodor, Rudolph Brusch, Eigenaar van de Plantage *de Vrede*, gelegen in de divisie *boven Cottica en Perica*, zich tot het Gouvernement heeft gewend, met verzoek om de slaven *October*, geboren in 1829, moedersnaam onbekend; *Elisabeth*, geboren in 1835, dochter van *Poortje*; *Martha*, geboren in 1828, moedersnaam onbekend, met haar kind genaamd *Naatje*, geboren in 1852; *Robijn*, geboren in 1839, zoon van *Mina*; *Frits*, geboren in 1833, zoon van *Dora*; *de Vrede*, geboren in 1821 moedernaam onbekend, en *Mins[illegible]e*, geboren in 1830, zoon van *Susan[illegible]*, van den naam van voormeld Effect te doen afschrijven.

Zoo worden degenen die vermeenen mogten redenen van bezwaar daartegen te hebben, in de gelegenheid gesteld, om binnen den tijd van *veertien* dagen na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie aanteekening ter Gouvernements-Secretarie te doen.

De Gouvernements Secretaris,
E. A. van EMDEN.

Gouvernements-Secretarie.
Aanzoek voor Vrijgeving.

1858.

13 Jan. Van de slavin *Lucretie*, geboren in 1824, wier moedersnaam onbekend is, toebehoorende aan Plantaadje *Vreeland*, divisie *boven Suriname* en *Thorarica*.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. van EMDEN.

Eerste Afkondiging.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 13 Januarij 1858.

(845) Ten verzoeke van Albert Frezie, wordt van zijn voorgenomen vertrek uit de kolonie aankondiging gedaan.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. van EMDEN.

Transport.

(169) Den 8 Januarij 1858. F. S. Sam wed. F. C. van Russel, moeder en exnatura Voogdes over hare minderjarige kinderen aan M. G. Heckers, voor hare reeds hebbende en nog te verkrijgene kinderen, van het Huis en Erf aan de *Keizer straat*, N. W. La. B No. 244, O. W. La. D No. 207.

Hypotheek.

Den 11n., C. Lionarons, 1e. Hypotheek ten behoeve het Gouvernement te vestigen op het Huis en Erf aan de *Wagenweg straat*, N. W. La. B No. 197, O. W. La. C. No. 79.

Paramaribo, den 11 Januarij 1858
De Griffier bij het Geregtshof,
MARTINI van GEFFEN.

(846) Aan het Departement der *Onbeheerde Boedels* is gedevolveerd de boedel van John Samuel Burne, (waarin is gevonden de boedel van Wilhelmina Elisabeth Sara van Zetten) den 31 December 1857.

En worden mitsdien alle Crediteuren en Debiteuren deszelven, opgeroepen, om aan het Departement voornoemd, van hunne vorderingen aanteekening te doen, en hunne verschuldigden aantezuiveren op poene als bij art. 14 en 16 van het Reglement voor opgemelde Administratie is bepaald.

Paramaribo, den 13 Januarij 1858.
De Curator,
CHs. LIONARONS.

Eerste Advertentie.

(842) Op aanstaanden DONDERDAG den 21 dezer, des namiddags om 4 uren, zal de Curator bij het Departement der *Onbeheerde Boedels* ten Sterfhuize van nu wijlen J. S. BURNE, aan de *Heeren straat*, La. A No. 67, door den Vendumeester J. C. GOMPERTS, in het openbaar doen verkoopen:

De nalatenschap van genoemden J. S. Burne, bestaande in eenige MEUBELS, *gouden* en *zilveren* **Voorwerpen**, GLASWERK en verder HUISRAAD, alsmede de slavin *Truitje*, met hare dochter *Betje*, en kleindochter *Adriana*; *Pieter*, *Marius* en *Frans*.

Voorts: voor den boedel D. R. Saffin, eenige Meubilaire GOEDEREN, en de slavin *Carolina*; voor den boedel C. L. d'Hondt, mede eenige Meubilaire GOEDEREN en de slavin *Frederika*, en eindelijk voor den boedel M. B. Deijl, eenige losse GOEDEREN.

Paramaribo, den 13 Januarij 1858.
De Curator voornoemd,
CHs LIONARONS.

[841] Over *zes* weken, den juisten dag nader te bepalen, zal de Curator bij het Departement der *Onbeheerde Boedels* in het openbaar doen veilen:

1o. Het **Huis** en **Erf** met de ACHTERGEBOUWEN staande en gelegen aan de *Heeren straat*, op den hoek van de *Noorderkerk straat*, bekend onder N. W La. A No. 66 en O. W. La. B No. 74, aankomende den boedel van wijlen John Samuel Burne.

2o. Het **Huis** en **Erf** met de ACHTERGEBOUWEN, staande en gelegen aan de *Heeren straat*, bekend onder N. W. La. A No. 67 en O. W. La B No. 75, mede aankomende den boedel J. S. Burne, als universelen erfgenaam van wijlen W. E. S. van Zetten.

Paramaribo, den 13 Januarij 1858.
De Curator voornoemd,
CHs. LIONARONS.

[847] De Exploicteur bij het Geregtshof in de Kolonie *Suriname*, zal op Vrijdag den 15 Januarij 1858, des voormiddags om *half negen* ure, publiek bij executie verkoopen:

De verlatene Plantaadjen **Scheveningen** en **IJvershoop**.

Paramaribo, den 13 *Januarij* 1858.

SIMON ABENDANON Sz.

---

(848) De Exploicteur bij het Geregtshof in de Kolonie *Suriname*, zal op Vrijdag den **22** Januarij 1858, des voormiddags om *half negen* ure, publiek bij executie verkoopen:

Het **Huis** en **Erf** aan de *Buren straat*, bekend onder La. D No. 149, aankomende A. F. Lammens Jr.

Paramaribo, den 13 *Januarij* 1858.

SIMON ABENDANON Sz.

Schutterij van *Paramaribo.*

Tweede Oproeping.

De *Commissie van inschrijving en Vrijstelling* voor- en van de Schutterij, roept bij deze op alle vrije Mannelijke Ingezetenen, welke bewijsselijk aan *Paramaribo* woonachtig zijn, immers zich aldaar bewijsselijk ophouden, of hun verblijf hebben, voor zoo verre zij namelijk op den *eersten* Januarij 1858 den vollen ouderdom van *achttien* jaren bereikt hebben en hun *Vijftigste* nog niet zijn ingetreden, welke nog niet reeds in de schutterij zijn ingelijfd, van welken rang, staat of orde zij ook zijn mogen, zonder onderscheid of zij vermeenen mogten, al dan niet tot de vrijgestelden te behooren, met uitzondering nogtans van de zoodanigen, welke volgens art. 3 van het Reglement voor de Schutterij gearresteerd den 31sten December 1835 en 13 Mei 1836, van de persoonlijke dienst bevrijd of van schriftelijke Finale Vrijstelling van de Commissie voorzien zijn.

Wordende bij deze herinnerd aan art. 5 der Wet van 13 Mei 1836 (Gouvern. Blad No. 7) waarbij degenen welke aan de oproepingen geen gehoor hebben gegeven, zullen gestraft worden met eene geldboete van niet minder dan VIJFTIG en niet meer dan HONDERD Gulden of wel met eene gevangenzetting van niet minder dan TIEN dagen en niet langer dan EENE maand.

Zij zal vergaderen in het locaal van de Burger-Hoofdwacht aan den *Ouden Oranjetuin* van 's morgens 9 tot 12 uren op Donderdag den 14den dezer.

De voor de Commissie verschijnenden, zullen de Letter en het Nummer hunner woonplaats en den naam der Straat moeten opgeven.

Paramaribo, den 7 *Januarij* 1858.

Namens de Commissie voornoemd,

S. M. BROMET,

Secretaris.

Bijzonderheden betreffende het beleg van Delhi.

(Uit de *Bombaij Times.*)

Den 20n. Mei 1857 nam het beleg een aanvang, onder het kommando van den opperbevelhebber Anson, die met eene sterke Europesche kolonne voor Delhi verscheen; men dacht, dat onmiddellijk storm zoude worden geloopen; maar eene week later, den 27sten, stierf de generaal aan de cholera. Zijn opvolger, de generaal Barnard, bezweek op zijne beurt den 5den Julij. De generaal Reid volgde hem op, doch ter naauwernood had hij het bevel aanvaard, of de ziekte noodzaakte hem het weder op te geven. Hij werd in de maand Augustus vervangen door generaal Wilson, voor wien de eer bewaard bleef de stad te nemen. Het was den laatste onmogelijk tot eene geregelde berenning der stad over te gaan. De buitengewone zomerhitte belette buitendien het beleg met meer ijver door te zetten.

Den 26sten Augustus verliet een korps van 7000 insurgenten met 18 stukken geschut Delhi, met het doel de belegeraars in den rug aan te vallen en hen van hunne versterkingen af te zonderen. Generaal Nicholson, aan het hoofd van 2000 man en 16 stukken, ontmoette hen na een marsch van 18 mijlen, versloeg hen en ontnam hun bijna hunne geheele artillerie.

Den 3den September eindelijk kwam de belegeringstrein aan en de operatien werden onmiddellijk aangevangen. Zware batterijen werden opgerigt op 630 yards van de poort van Morea; de vijand beproefde doch vruchteloos een aanval op eene der positien van de Engelschen voor de poort van Cachemire; het vuur van weerszijden hield van den 8sten tot den 11den niet meer op; den laatsten dag begon een nog heftiger kanonnade en een bombardement; de insurgenten er niet aan kunnende wederstaan, verlieten de fortificatien.

Den 12den was het bastion van Cachemire in een puinhoop herschapen. Den 14den werden drie kolonnes van aanval door generaal Wilson tegen den ingang der stad afgezonden. Een luitenant der genie, Salkers genaamd, naderde moedig met eenige manschappen de poort, en slaagde, in weerwil van een kogelregen, er in die in de lucht te doen springen. De belegeraars vlogen alstoen naar binnen. Weldra hadden zij een gedeelte der borstweringen bemagtigd. De Ghoorkas en het contingent van Cachemire, die eene vierde kolonne vormden, waren minder gelukkig. Na door de poort van Lahore te zijn binnengedrongen, konden zij niet verder avanceren. De verliezen der belegeraars waren aanzienlijk. De brigade-generaal Nicholson werd doodelijk gewond. Een groot aantal officieren werd eveneens in dezen wanhopigen strijd getroffen.

Den 17den nam men het gebouw der bank in en rigtte men de artillerie tegen het paleis; denzelfden dag vielen het arsenaal en 200 kanonnen op nieuw in de magt der Engelschen. De drie volgende dagen duurde het bombardement voort in de nog door de insurgenten bezette wijken; de eene post voor, de andere na werd ingenomen en eindelijk den 20sten, 's avonds, was de geheele stad alsmede de voorsteden ontruimd.

Het vijandelijk kamp bleef nog buiten de stad gevestigd, doch het bleek verlaten te zijn. Het werd den volgenden morgen bezet en men vond er de geheele bagage, welke door de muiters was achtergelaten.

De schuldige en gestrafte stad leverde alstoen een tooneel van slagting en verwoesting op. De vrouwen en kinderen verdrongen elkander buiten de muren; doch overal werden zij door de overwinnaars beschermd, terwijl de rebellen geene genade ontvingen. Zij smeekten er te vergeefs om.

In den morgen van den 21sten werd de kapitein Hodson met eene kleine vliegende kolonne ter vervolging van de vlugtelingen afgezonden; de koning en de koningin kwamen zich aan hem overgeven, op de belofte, dat hun het leven zoude worden gespaard.

In den morgen van den 21sten omsingelde dezelfde kapitein Hodson met eene afdeeling kavallerie het monument van Homaioun en nam er gevangen Nirza Moghol, Mizza Klisra Sultan, zonen van den koning, en Mirza Abou Buser, zijn kleinzoon. Het was bekend dat deze muitelingen het meest werkzame deel aan den opstand hebben genomen; zij werden onmiddellijk gefusilleerd en hunne lijken in het openbaar ten toon gesteld.

Den 23sten 's morgens vertrokken twee sterke kolonnes uit Delhi; eene er van had onder het bevel moeten staan van generaal Nicholson, die toen juist aan zijne wonden was overleden. Elke dezer kolonnes bestond uit ongeveer 1600 man infanterie, 500 man kavallerie, drie kompagnien rijdende artillerie en acht stukken. Zij, die onder het bevel stond van den generaal Greathead trok daar den westelijken oever der rivier en sloeg de rigting in naar Allyghur, waar zij den 29sten aankwam. Den 27sten ontdekte zij den vijand te Bolundshuhur, waar de opstandelingen van Jhansé, met hunne artillerie en eene bonte mengeling van andere insurgenten, halte hielden in eene sterke positie.

Na een hardnekkig gevecht werden zij totaal geslagen, door de stad gejaagd en daar buiten vervolgd, kortom zij werden in alle rigtingen uiteengedreven, twee kanonnen, twee kruidwagens, een groot aantal met ossen bespannen en met amunitie beladen karren achterlatende. Een honderdtal dooden bleven van hunne zijde op het slagveld, en men zag hen buitendien eene menigte gekwetsten en dooden medevoeren. Onze verliezen bedroegen ongeveer een zestigtal. Het fort van Malteghur, dat de vijand bezet hield op den door de Engelschen gevolgden weg, werd den 28 ontruimd gevonden en de kolonne nam het zonder wederstand in bezit.

De andere kolonne, gelijktijdig uit Delhi vertrokken, volgde de oevers der rivier in de rigting van Agra; zij ontmoette de rebellen den 25 te Muttra, viel hen aan en versloeg hen, na eene groote slagting onder hen te hebben aangerigt.

Delhi en omstreken verkeeren thans in een volmaakt rustigen toestand, en hoewel de epidemie onder de troepen blijft voortwoeden, is zij veel minder dan men onder dergelijke omstandigheden zoude mogen verwachten. Het is nogtans vreemd, dat bijna vier weken na de gebeurtenis van Delhi, wij nog geen lijst ontvangen hebben van de door ons geleden verliezen en dat al wat wij van bijzonderheden weten, uit een tal van brieven, de meeste geschreven ver van het tooneel van den strijd verwijderd, getrokken is.

De *Bombaij Times* veronderstelt dat de autoriteiten zeker tijdingen ontvangen hebben, welke zij aan het publiek willen onthouden. De officiele depeches hebben ons inderdaad sedert dien het werkelijk verlies der belegeraars geopenbaard, dat een derde der Engelsche troepen heeft uitgemaakt. Men geeft het verlies der inlandsche hulptroepen, Ghoorkas en inwoners van Cachemire niet op.

Vervolgens geeft de *Bombay Times* een verhaal van de insluiting van Lucknow. Generaal Havelock bezat eene strijdmagt van 2700 man, toen hij den 15den September Cawnpore verliet en den Ganges overtrok. Hij moest onder weg verscheidene gevechten leveren en bereikte niet zonder veel moeite zijne bestemming. Na den vijand te Mungaiwar overhoop te hebben geworpen, legde hij op één dag een marsch van twintig mijlen af. Den 22sten bevond hij zich in het gezigt van Lucknow en schoot al zijn 21 kanonnen tegelijk af, als een sein der bevrijding voor het ongelukkige garnizoen. Het was tijd, want twee door de muitelingen aangelegde mijnen waren op het punt onder de voornaamste wer-

ken van verdediging los te barsten, waardoor het garnizoen verloren geweest zoude zijn.

Den 26sten werden de batterijen van den vijand aangevallen en genomen; de zonen van den ex-koning van Oude waren gedwongen naar Fyzabad te ontvlugten. Het verlies der Engelschen was aanzienlijk, het beliep 450 dooden en gekwetsten; onder de gesneuvelden bevindt zich de generaal Neill. Men zegt dat sir James Outram ligtelijk gekwetst is. Den 29n. werd eene wijk der stad bezet en bemagtigde men zeven kanonnen. Man-Singh, het hoofd der opstandelingen van Oude, die tegen de Engelschen oprukte aan het hoofd van 15,000 man, werd met zijne troepen teruggeslagen en ontving eene wond.

Het Postwezen in Groot-Brittanje.

Sedert een paar jaren wordt door de Engelsche post-administratie verslag gedaan van hare werkzaamheden, waaruit blijkt welk een verbazenden omvang het brievenvervoer in Groot-Brittanje heeft genomen. Wij willen trachten eene vlugtige schets daarvan te geven, doch zullen eerst de trapswijze ontwikkeling van het postwezen in Engeland door een chronologisch overzigt in 't licht stellen.

Nadat in de 15e. eeuw door de regering op eenige punten des rijks koeriers en paarden waren gesteld tot overbrenging harer eigen dépêches, en onder Elisabeth's regering de hoofdstad met verscheidene zeehavens in postgemeenschap was gekomen, op kosten en ten behoeve van de Londensche kooplieden, werd in

1635 de eerste geregelde dienst ten algemeenen nutte geopend tusschen Londen en Edinburg, door het aanstellen van postkoeriers die zes dagen onder weg waren. In alle tusschenliggende steden werden brieven aangenomen en rondgedeeld, en weldra werden ook vertakkingslijnen gemaakt die op deze hoofdroute uitkwamen.

1640. De post komt onder het bestuur van den secretaris van staat, en wordt eene geregelde landsinstelling, nadat reeds te voren het brievenvervoer met andere gelegenheden dan die welke de koeriers aanboden, verboden was.

1649. De corporatie van Londen stelt vergeefsche pogingen in het werk om een' dienst op te rigten in concurrentie met dien der regering.

1653. De opbrengst van het brievenvervoer wordt verpacht voor 10,000. p. st. (f 120,000.)

1660. De verpligtingen en voorregten van het bestuur der brievenpost worden bij parlementsacte geregeld.

1683. Een particulier rigt een postdienst in voor Londen en de voorsteden tegen een stuiver port voor brieven en kleine pakketten. (De regering nam deze dienst over, toen zij in werking was.)

1685. De jaarlijksche opbrengst van de briefpost bedraagt 65,000. p. st. (f 780,000.)

1720. Ralph Allen rigt eene postdienst op voor landbouw-provincien bij wijze van vertakkingen, uitgaande van de groote route. (In 1764 trekt de regering deze dienst tot zich.)

1750. In Schotland worden ook koeriers te paard aangesteld langs de voornaamste wegen. Tot nu toe ging het vervoer aldaar hoofdzakelijk door voetboden.

1757. De afstand van London naar Edimburg, wordt gebragt op 85 uren in stede van 131.

1764. Omstreeks dezen tijd is de postdienst bezwaard met de uitkeering van jaarlijksche pensioenen, meest aan de gunstelingen des konings, tot een gezamenlijk bedrag van 72,000 p. st. (f 864,000.)

1776. In Edimburg wordt ook eene plaatselijke postdienst ingerigt tegen een stuiversport.

1784. De postdiligences komen in plaats van de koeriers te paard die gemiddeld slechts 4 Engelsche mijlen (80 minuten gaans) in 't uur aflegden: de dienst wordt tevens zoo ingerigt dat al de diligences uit de provincie des ochtends in Londen aankomen, hetgeen de sortering der brieven vergemakkelijkt.

1792. Een kantoor van geldverzendingen wordt op eene kleine schaal aangelegd door eenige beambten der posterij.

1801. Het stuiverport voor London wordt gebragt op twee stuivers.

1818 (ongeveer). De snelheid der diligences neemt aanmerkelijk toe door het macadamiseren der wegen.

1829. De gebouwen in St. Martin, binnen London, geheel voor de post-administratie ingerigt, worden door haar betrokken.

1830. Eerste brievenvervoer per spoorweg van Manchester naar Liverpool.

1835. De overlandmail naar Indië treedt in werking.

1836. Groote toename in het vervoer van de dagbladen door de vermindering van het zegelregt.

1838. Eerste stoompakketvaart op Amerika. Een kantoor voor geldverzendingen wordt opgerigt als een deel van het poststelsel.

1840. Het porto wordt voor het gansche koningrijk op één stuiver gesteld, een maatregel reeds in 1837 door den Heer R o w l a n d H i l l aangeprezen, en die inderdaad de beste gevolgen heeft gehad.

Het is dan ook sedert dit jaar dat de groote levendigheid in het brievenverkeer het noodzakelijk heeft gemaakt een aantal verbeteringen te brengen in de inrigting van de dienst, zoo als nader zal worden aangewezen bij de behandeling der verschillende onderdeelen.

Onze aandacht wordt het eerst getrokken door de dienst binnen London, tot vervulling der behoefte aan onderlinge correspondentie voor de bewoners dier reusachtige stad. Londen is als 't ware door de post-administratie door twee denkbeeldige cirkels in drie deelen geplitst. In het drukste gedeelte, in de nabijheid van het postkantoor, worden de bussen elken dag op 10 verschillende tijdstippen geledigd en de brieven gesorteerd en bezorgd. In den tweeden cirkel, zich uitstrekkende binnen den afstand van drie mijlen (één uur gaans) van het postkantoor, geschiedt de bezorging zes maal per dag. Eindelijk is er een kring die zich buiten de voorsteden uitbreidt, waarvan de uiterste grens 4 uur gaans van het postkantoor verwijderd is, en waar het getal bestellingen verschilt van 2 tot 5 maal per dag.

Men begrijpt dat het veel tijdverlies geeft wanneer brieven bestemd voor een adres hetwelk digt bij de woning des afzenders is gelegen, eerst naar het hoofdbureau in St. Martin moeten worden gevoerd, om aldaar, na met een stempel voorzien te zijn, in handen van den besteller over te gaan, van daar dat de directeur van het postwezen in 1854 eene Commissie heeft benoemd om de mogelijkheid te onderzoeken van het daarstellen van een aantal bureaux door de stad verspreid en waarvan elk geheel op zich zelven zou staan.

Deze Commissie heeft hare taak volbragt en stelt nu voor om de hoofdstad in tien districten te splitsen, en er dus om zoo te spreken tien steden van te maken, waarvan twee in het midden en acht in de buitenwijken.

Elk dezer districten zoude een eigen centraal bureau hebben, waar al de bussen van het district geledigd, de brieven gesorteerd, die voor het district zelve aan de boden rondgedeeld, die vóór andere districten aan de respectieve bureaux verzonden zouden worden. — Aan ieder bureau zouden dus van de negen andere bureaux negen verschillende bezendingen brieven komen, wier adressen in den kring van dat district te vinden zijn. Welligt zoude door dezelfde inrigting de sortering der brieven uit de provincie kunnen vereenvoudigd worden, maar men wenschte de proef te nemen met de brieven van Londen die voor Londen zelf bestemd zijn. Ligte wagentjes van de posterij zouden de brievenzakken van het eene bureau naar het andere voeren en bovendien nog dienst bewijzen bij de aankomst van mails na de ochtend-uitdeeling. De commissie heeft eene uitvoerige kaart geteekend waar de grenzen van ieder district zijn afgebakend: de districten zullen door letters worden onderscheiden, en door het plaatsen van de letter op 't adres zal de afzender de bezorging van zijn brief zeer bespoedigen; men vreest intusschen dat dit niet spoedig tot gewoonte zal worden, vooral niet bij den handelsstand. De postboden zijn dikwijls zeer verlegen door de groote hoeveelheid straten van denzelfden naam die men in Londen vindt. Zoo zijn er 60 Johnstreet, 60 Williamstreet, 50 Kingstreet, 50 Queenstreet, 40 Newstreet enz. De brieven voor Londen bestemd, overtreffen tegenwoordig het aantal van honderd millioen jaarlijks, waaronder er in 1855 zes en veertig millioen in Londen zelve op de post waren gedaan. De brieven die van Londen naar de provinciën, of die van elders gekomen, naar elders worden opgezonden, zijn nog talrijker. Vroeger had men voor de brieven, bestemd voor Londen en in Londen op de post gedaan, een aantal postboden in 't blaauw, terwijl de brieven van elders gekomen door postboden in rooden uniform werden rondgedeeld, maar thans zijn de beide diensten zamengesmolten. De eerste ochtend-uitdeeling geschiedt in Londen door 480 boden die elk hunne wijk hebben. In Londen, Edinburg en Manchester worden de boden in rijtuigen naar de afgelegen wijken gevoerd.

De postgemeenschap met de provinciën is aanzienlijk toegenomen en op een gansch anderen voet ingerigt door de trapswijze daarstelling van het spoorwegnet, dat het verkeer zoo aanmerkelijk deed toenemen in snelheid en veelvuldigheid. In den aanvang van 1856 bestonden er in het Vereenigd Koningrijk 10,498 postkantoren, waarvan 525 in den loop van het vorig jaar waren ontstaan. Onder dit getal waren 920 die met de hoofdstad brieven uitwisselden; de overige waren bijkantoren, wier voorname taak in het opzamelen van de brieven bestaat. Het aantal kantoren is meer dan verdubbeld sedert de invoering van het stuiversport. Het aantal brieven van allerlei herkomst in 1855 in het vereenigd koningrijk rondgedeeld be-

draagt 450 millioen of 16 p. inwoner, dat is zes maal zooveel als in het laatste jaar van 't oude stelsel (*). De brieven van Londen voor Londen bestemd, nemen toe in verhouding van 9 tot 1, hetwelk schijnt aan te duiden dat de hoofdstad meer dan immer het brandpunt van den handel en de werkzaamheid des koningrijks is.

In de landbouw-districten neemt het aantal kantoren steeds toe, een groot voordeel voor de dunbevolkte streken, waar de brieven vroeger bleven liggen op de armoedige dorpskantoortjes tot dat de geadresseerde ze kwam afhalen; thans worden zij aan de hoeven rondbezorgd door de boden, en daar elk dezer verscheiden dorpen voor zijne rekening heeft, zoo is er ook veel gelegenheid tot onderling verkeer. In 1854 en 1855 zijn 2500 dorpen en gehuchten voor het eerst op dusdanige wijze geholpen. Het brievenvervoer in het vereenigd koningrijk, zonder nog te gewagen van de afstanden door stoompakketten en voetboden afgelegd, strekt zich tegenwoordig uit over eene gezamenlijke ruimte van 60,000 Engelsche mijlen (†) (of ca. 20,000 uren gaans).

Naarmate de spoorwegen toenemen, kan ook de postmeester de snelheid en het aantal verbindingen met de provincie vermeerderen. De postdirectie en de spoorweg-compagniën zijn het dikwijls oneens over de voorwaarden, maar het stelsel blijft zich toch ontwikkelen. Iedere spoorweglijn voert minstens ééns per dag een brievenmail over, maar op enkele plaatsen is het transport veel aanzienlijker. Eenige der groote compagniën belasten zich met de brieven tegen eene vaste jaarlijksche som, en voeren over met alle treinen naarmate het postbestuur zulks verlangt, en deze schikking is zeer bevorderlijk voor de snelheid van het brievenvervoer. De Brighton-compagnie neemt de brieven gratis mede, in het belang der badgasten uit Londen, die haar eene bron van voordeel zijn.

De twee voorname aderen voor het vervoer van brieven naar en van Londen zijn in de North Westlijn en de great-Western. Op beide spoorweglijnen heeft men sedert twee jaren afzonderlijke nachttreinen die noch reizigers noch goederen vervoeren, en deze maatregel heeft aan den handel in het noorden en westen van Engeland een buitengemeen groot gemak bezorgd in het corresponderen met de hoofdstad. Bovendien is het vervoer met de gewone dagtreinen niet gestaakt, zoodat de post van Londen in de meeste groote provinciesteden twee keer per dag wordt rondgedeeld. De stoutste maatregel door de post-administratie ten opzigte van spoorwegen genomen, is intusschen het ambulante postkantoor, hetwelk reeds op de meeste spoorwegen in werking is. Het is een waggon bij den trein gevoegd, waarin bedienden van de post zich bezig houden met het ontvangen, het sorteren en het uitdeelen van de brieven op de tusschenstations die de trein aandoet. Het verwonderlijkste is dat de uitwisseling der brieven met de poststations geschiedt zonder dat de trein ophoudt of zijne vaart vermindert. Om dit wel te begrijpen moet men door speciale vergunning de nachtreis van een dier postwagens hebben medegemaakt. Men bevindt zich dan in eene tamelijke groote kamer, schitterend verlicht, en waarvan de wanden met naar buiten openslaande kleppen voorzien zijn in de smaak van de poortjes van een duiventil, boven ieder van welke de naam van een der stations geschilderd is. Deze kamer is geheel afgescheiden van de andere wagens. Eenige beambten zijn bezig met het sorteren van een aantal brieven en dagbladen op eene tafel voor hen uitgespreid. Een wel voorzien pak brieven wordt aan een der beambten ter hand gesteld: deze plaatst het in een zak dien hij sluit met een' riem, waaraan een haak bevestigd is. Nu opent hij een der kleppen en plaatst een net in de dus ontstane opening, terwijl hij den zak ophangt aan eene staaf, die buiten aan den waggon is aangebragt. Op het punt waar de brieven moeten blijven, is een paal langs den weg gesteld en in één oogenblik, bij het vooruitsnellen van den trein, wordt de zak dien hij had opgehangen, gegrepen door het aan den paal gemaakt toestel, terwijl een andere zak, die vooraf aan den paal was gehangen, in het netje wordt geworpen. De beambte opent oogenblikkelijk den zak, sorteert de brieven en dezelfde maatregel wordt genomen iedere keer dat men een zak af te geven of te ontvangen heeft. De beambten moeten met de uiterste orde en snelheid te werk gaan, daar de sortering van het pak brieven moet voleindigd zijn voor men het volgende station nadert. Het gevolg van deze vernuftige uitvinding is dat het transport van brieven langs de spoorwegen steeds toeneemt, zoodat de postadministratie meer dan L. st. 400,000 (c. ƒ 5 millioen) jaarlijks aan de verschillende compagniën uitbetaalt.

(*Wordt vervolgd*).

(*) In Nederland was het aantal brieven van allerlei herkomst in 1849, zijnde het laatste jaar van 't oude stelsel, 6,078,360, terwijl het in 1855 geklommen was tot 14,793,575 of ongeveer twee en een half maal zooveel, en circa 5 p. hoofd der bevolking.

(†) In Nederland op 1n. September 1855 over 16,888 Ned. mijlen (of circa 3000 uren gaans).

Producten-Handel.

Bij inschrijving verkocht.

Suiker. Den 12den dezer, van de Plant. Ellen, 15 vaten a 9,54 cts.

Scheepvaart.

VERTROKKEN.

Den 13n. dezer, Z. M. korvet *Prins Maurits der Nederlanden*, komm. G. Vogelpoot, naar Curaçao.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Plantage Dordrecht, kapt. J. M. Brakke, adres bij J. C. Oosterbaan. Sluit HEDEN.

Amsterdam, kapt. A. H. Wehdemeijer, adres bij H. Degenhard & H. C. Levy.— Sluit 15 dezer.

Texel, kapt. Hubert, adres bij Gisius & Co.

Louisa Christina, kapt. Ten Harmse, adres bij J. H. Zaal.

Johanna Christina, kapt. J. A. de Lang, adres bij J. H. Zaal.

Eliza, kapt. Visser, adres bij J. M. Polak.

Sagitta, kapt. W. J. Bakker, adres bij J. H. Zaal.

Noord Holland, kapt. F. C. Overeem, adres bij F. P. Bouguenon.

Jacoba Christina, kapt. R. H. Lutje, adres bij M. M. Curiel.

Stad Haarlem, kapt. J. Brandts, adres bij F. P. Bouguenon.

Josina Theodora, kapt. Tjakkes, adres bij J. H. Zaal.

Johannis Hermanus, kapt. J. B. Wijgers, adres bij M. M. Curiel.

Anna Lena, kapt. C. Zaal, adres bij J. H. Zaal.

Suriname, kapt. P. Reijntjes, adres bij Gisius & Co.

ADVERTENTIEN.

(840) Door en ten huize van den Vendumeester J. C. GOMPERTS, zal op Vrijdag den 15 Januarij 1858, door den ondergeteekenden EDUARD BOTHIEN, bij publieke veiling aan den meestbiedende worden verkocht:

Het OPSTAL staande op het Erf gelegen in de Voorstad *Zeelandia*, aan de *Nepveu's tweede Dwars- en Crommelin straat*, No. 89 O. W., La. A No. 60, 61, met het regt van occupatie en bezit gedurende *twintig* achtereenvolgende jaren, der *helfte* van het ten deze aangeduide Erf door hem in eigendom bezeten.

Paramaribo den 10 Januarij 1858.

E. BOTHIEN.

---

(851) Ontvangen per de *Wilhelmina*, kapt. Klint, en te bekomen bij

J. J. P. WESSELS:

SIGAREN *in soorten.*

Nog Voorradig:

Alle soorten Schrijf- Post- Mail- druk en gekleurd Papier, gedrukte **MANIFESTEN**, van Holtrops DICTIONNAIRES, Eng.-Ned. Ned.-Eng., LEIJEN, SCHOOLBOEKEN, **— Spijker Balsem** enz.

***Voorts*: Extra PARFUMERIEN.**

Wegens voorgenomen vertrek, verzoekt hij minzaam al degenen die hem schuldig zijn hunne schuld voor ultimo *Januarij* a. s. aan te zuiveren, zullende anders de nalatigen, hoe ongaarne ook, *in regten* worden vervolgd.

GEBRS. CASTILHO,

zijn voorzien van:

Geassorteerde Amerikaansche *PROVISIEN*, waaronder eene partij CLEAR-, RUMP-, MESS en PRIME *SPEK*, en Venetiaansche *BLINDERS* in onderscheidene grootten. [849]

Gedrukt bij **J. C. Muller Az.**

Het Abonnement is per jaar	. . .	ƒ 20—
voor zes maanden	. »	11—
» drie »	. »	6—
Voor elk afzonderlijk nommer der Courant	. . .	—25
De prijs der Advertentien is per regel		—52